

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח פורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה זצ"ל

שבת ויצא

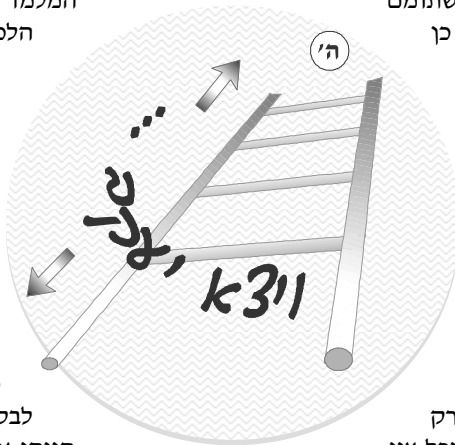
📖 (כח, יא) **ויפגע במקום וילן שם ...**

וזה בחינת ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש. כי באברהם כתיב: וירא את המקום מרחק. וביעקב כתיב: ויפגע במקום. כי הוא זכה יותר, כי זכה לפגע ממש במקום (וכמובא בזוהר הקדוש) אך אף על פי כן ידע שעדין המקום רחוק מאד עד עת קץ. ועל כן: וילן שם, שמרמוז על צרות חשכת הגלות, כמובא. כי בא השמש ששקעה שלא בעונתה. זהו בחינת מה שעובר על כל אחד שלפעמים בחמלת ה' נפתח לו אור גדול ונדמה לו שבודאי יהיה איש כשר כראוי ואחר כך פתאום נחשך לו כאלו בא השמש ממש פתאום שלא בעונתה, ואז הודיעו לו ליעקב בחלום שכל זה הוא בחינת והנה קלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה, שזהו כל עבודת האדם שצריך לילך מדרגא לדרגא כמו שעולין בקלם והנה מלאכי אלקים, שהם הצדיקים עלים וירדים בו שצריך שיהיה להם כמה עליות וירידות, כי קדם העליה צריך שיהיה ירידה והירידה היא תכלית העליה. על כן אל ישתומם האדם ואל יפל בדעתו מכל מה שעובר עליו, על כן אל יטעה בין בעליה בין בירידה, היינו כשהוא בבחינת איזה עליה שרואה איזה ישועה והתנוצצות אל יטעה שכבר האור שלו רק ידע שעדין הוא רחוק מאד. ועל ידי זה לא יפל כשרואה אחר כך שנחשך אצלו האור שהוא בחינת ירידה, כי באמת אף על פי כן האור שהאיר לו לא נכבה ולא נסתלק ממנו, כי אור חסדו יתברך מאיר עליו תמיד רק שהכל הוא בבחינת ממרחק תביא לחמה ובבחינת וירא את המקום מרחק, אבל סוף כל סוף יגמר ה' יתברך מה שהתחיל ויטיב עם כלל ישראל ועם כל אחד ואחד בפרטיות רק שצריכים להיות מצפים לישועה תמיד בבחינת וכל עין לך תצפה. וכמו שאומרים: כי לישועתך קווינו כל היום ומצפים לישועה (לקוטי הלכות - הלכות שילוח הקן ה' - אות י').

כל הגאולה כשנוכח להמתיק תקף הדינים שבלאה שזה לא יהיה נשלם בשלמות עד שיבוא משיח בן דוד שיצא ממנה, אבל עתה שאין מתגלה בשלמות בחינת דוד בחינת משיח בן דוד, על כן היה תקף הנס שנעלם הארת לאה ונכלל ברחל, שהארת משיח בן דוד מאיר בהעלם בבחינת משיח בן יוסף שיצא מרחל, ועל ידי זה היה עיקר הגאולה של פסח על ידי בחינת יוסף שיצא מרחל (לקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר ה' - אות כ"ג).

📖 (ל, כג) **אסף אלקים את חרפתי ...**

ועל כן נקרא יוסף, בחינת (בראשית ל, כג): אסף אלקים את חרפתי, שמאסף ומבטל כל החרפות ובושות מישראל, כי מחזירים בתשובה ומקרבים לה' יתברך. וזה בחינת (שם ל, כד): יוסף ה' לי בן, שעל שם זה נקרא יוסף, היינו שהצדיק עוסק תמיד להוסיף ולקרוב נפשות חדשות בכל פעם ומבקש תמיד מה' יתברך על זה, בחינת: יוסף ה' לי בן אחר, שיוסף ה' לו בכל פעם תלמיד חדש שנקרא בן, כי כל המלמד בן חברו תורה כאלו ילדו (סנהדרין יט:). (לקוטי הלכות - הלכות השכמת הבוקר ד' - אות י"ז).

סיפור

(ספר ימי מוהרני"ת [רבי נתן] - סימן ט', המשך)
© ... ואחר שבועות שנת תקס"ה הני"ל בערך שמונה ימים שהייתי אצלו בשבועות הני"ל התעורר לי רצון לנסוע אליו כי היה צר לי מאד בעניין דרכי עבודת השם וכו' אבל היה קשה עלי מאד לבוא אליו מחמת מניעות הני"ל, ואז היה קשה וכבד עלי מאד מאד לשבר המניעה הני"ל שלא יקפיד עלי כני"ל כי לא ידעתי איך אשא פני לכנס לפניו לבקשו שיקרביני להשם יתברך אחר שזה סמוך הייתי אצלו, אבל אף על פי כן היה חשקי ורצוני חזק מאד לנסוע אליו.

ורחם עלי השם יתברך ברחמי העצומים ושלח בדעתי עצה שאסע לברסלב בשביל לכתך הספר שנעשה מהקונטרסים הני"ל שחזרתי והעתקתי כסדר כני"ל, כי כבר נגמרו כני"ל והוא זכרונו לברכה צווה עלי בעצמו שלא לכרכם בענייניו מפני המתנגדים הרבים שהיו שם כי אז היינו נזהרים מאד שלא לגלות תורתו לחוץ כלל כני"ל, ועל כן צווה עלי בעצמו לכרכם בברסלב דייקא וכבר היה בדעתי קדם שבועות להביאם לכאן לברסלב לכרכם, אך לא אסתייע מילתא מן השמים ועתה אחר שבועות הייתי רוצה לבוא לפניו אך היה לי מניעה הני"ל והיה לי לשלל עצה הני"ל שהזכירני השם ברחמי לנסוע בשביל כריכת הספר הני"ל וזה יהיה לי תרוץ לפניו שבשביל זה באתי ואגב אוכל לדבר עמו אם אזכה וכן עשיתי.

ונסעתי תכף ומיד לברסלב ביום הני"ל ובאתי ביום ששי בבקר, ויראתי לכנס אליו ולהתראות לפניו מחמת בושה כני"ל ואחר כך ראה אותי מדי עברו מחדרו לביתו הגדול ושאל אותי בדרך הילוכו על מה באת, השבתי לו לכתך הספר ושאל וכי בשביל זה הִכרחת לבוא בכוונה ונאלמתי ולא השבתי לו דבר מחמת אימה אחר כך היה בדעתי לילך מיד להאמן העוסק בכריכת ספרים ולישב שם אצלו כל היום כי ידעתי רצון רבנו זכרונו לברכה שלא להניח הספר אצל האמן אפילו פה ברסלב, אף על פי שגם האמן הכורך היה מאנשי-שלומו אבל אז הקפיד רבנו זכרונו לברכה מאד לשמר הקונטרסים שלא יגע בהן זר.

📖 (כט, ב) **והאבן גדלה על פי הבאר ...**

כל החידושי תורה אמתיים נמשכים ויוצאים מהבאר העליון, שהוא באר מים חיים, אך האבן גדולה על פי הבאר. היינו על ידי שאין האדם משבר ומסלק לב האבן על ידי זה אינו יכול לשאב מים חיים מבאר העליון. ואי אפשר לגל את האבן מעל פי הבאר כי אם על ידי כסופין והשתוקקות דקדשה, היינו לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע תמיד להשם יתברך ולעבודתו. על ידי זה גוללין את האבן מעל פי הבאר. ולא עוד אלא שהלב האבן מתהפך ללב בשר שהוא רך כמים היינו שזוכה לשפך לבו כמים נכח פני ה' ועל ידי זה זוכה להתגלות התורה שנקראת מים כידוע (לקוטי הלכות - הלכות דם א' - אותיות י' י"ב לפי אוצר היראה - ספרים וחידושי תורה - אות ט').

📖 (כט, יז) **ועיני לאה רכות ...**

רחל בחינת משיח בן יוסף שיצא ממנה, ולאה בחינת משיח בן דוד שיצא מיהודה שנולד מלאה.

וכל בחינת פסח שהוא יציאת מצרים גאולה הראשונה עיקרה על ידי בחינת יוסף, שהוא מזרע רחל, שזהו בחינת ויקח משה את עצמות יוסף עמו, אבל בחינת הארת משיח בן דוד אי אפשר לגלות עתה בשלמות כי עדין לא בא הקץ, אדרבא צריכין להסתיר ולהעלים הארת לאה שמשם אחיות הדינים, כי הדינים נאחזים בבחינת לאה ביותר כמובא, בבחינת (בראשית כט, יז): ועיני לאה רכות וכו', אבל בזה תלוי

אם אתה מאמין אפסר לקבל
קאמין אפסר לקבל ...

והיה בדעתי לישב אצל האמן הכורך כל היום, ולבלי להתראות פני לפני רבנו זכרונו לברכה עד שבת אבל טובו ורחמיו של רבנו זכרונו לברכה שהיו בלי שעור, והשמאל היה דוחה מעט ובימין היה מקרב הרבה וגם הדחייה וההתרחקות היה בעצמו התקרבות נפלא למי שחפץ וחשק באמת וגם עדין הוא נוהג כך וברחמיו הנפלאים שלח פתאום אצלי איש אחד מאנשי-שלומנו לבית הכורך הני"ל ואמר שרבנו זכרונו לברכה צווה שאני אלך אליו, והוא (היינו השליח הני"ל) ישב במקומו כאן אצל הכורך.

ותכף רצתי אליו זכרונו לברכה והיה בחדרו הקטן שהיה לו כנגד בית המדרש מן הצד ובאתי אליו בחדרו הני"ל, והוא שכב על מיטתו ואז קרבני ברחמיו הרבה ודבר עמי הרבה מאד ונחם אותי ושמח אותי וחזק אותי הרבה מאד מאד בדבריו הקדושים והטהורים הערבים והנעימים המתוקים מדבש ונפת צופים ודבר עמי הרבה ולא ישן כלל, ועמד ממיטתו ונכנס לביתו הגדול.

ואז היה העת שהתחיל לגלות סוד הנפלא והעצום של העשרה קפיטל תהלים לאמרם ביום שקרה לאדם חס ושולם מקרה לילה רחמנא לצלן כנדפס בספריו הקדושים כי באותו העת קדם שבאתי אליו אמר התורה הזאת הנדפסת בספר הראשון בסימן ר"ה המתחלת תיקון למקרה לילה לומר עשרה קפיטל תהלים וכו' ואני לא הייתי אצלו בשעה שאמרה, אחר כך ביום ששי הני"ל גלה לי חתנו רבי יצחק זכרונו לברכה מעט מהתורה הני"ל כפי הבנתו ואחר כך דברתי עמו זכרונו לברכה בעצמו מזה ובאר לי הדבר קצת וכתבתי העניין מיד כמו שנדפס עתה בסימן הני"ל ואז לא גלה עדין הקפיטל תהלים בפרטיות איזה קפיטל צריכין לומר רק שאמר שהיה ראוי לברר איזה עשרה קפיטל הם כנגד עשרה מיני נגינה, אך כל עשרה ועשרה קפיטל שבתהלים כוללים מבחינת עשרה מיני נגינה, אך אחר כך אחר כמה שנים התחיל לגלות מעניין התיקון הני"ל ואחר שבא מליבוב חזר ודבר מעניין העשרה קפיטל תהלים הני"ל ואז גלה בפרטיות איזה קפיטל צריכין לומר כנדפס בלקוטי תנינא בסופו בסימן צ"ב עין שם (וכמ"מ), שכבר מבואר מספור זה מעט במקום אחר (ענין שיחות ה"רין קמ"א, חיי מוה"ר רכ"ה).

וכל אותו יום ששי ישב רבנו זכרונו לברכה בבית עם העולם, וגם אני הייתי עומד לפניו ודבר עמו הרבה ולא הלך למרחץ עד סמוך לפנות היום, מה שדרכו הייתה תמיד לילך למרחץ ביום ששי תכף סמוך אחר חצות ואחר כך ענה ואמר כמה קשה להיות מפרסם להנהיג העולם (כלומר כמה יסורים הוא סובל שהכל מנח עליו וצריך לשאת בדעתו הרבה מאד) כי הלא זה הדבר שעוסקין עתה לדרך הספר הני"ל נדמה לכם שאין נחשב לכלום עניין הכריכה הזאת (אבל באמת) כמה וכמה עולמות תלויים בזה בכריכת הספר הזה וכוונתו הייתה שהוא צריך לשאת הכל על ראשו כני"ל ואז הבנו מרחוק כמה גדול ועצום ונשגב כל עסק ועסק מעסקי הספרים והעניינים שלו, שאפילו בכריכת הספר תלויים כמה וכמה עולמות, ואחר כך הלך למרחץ ולמקוה.

עצות ותפילות

לקוטי עצות – ממון ופרנסה, א' / על-ידי דברים בטלים ולשון הרע וממשיך שפע ונתעשר (לקוטי א', סימן ד').

● ... ובכן תזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה לצדיקי אמת. למען נזכה על ידי זה להנצל מחיה רעה ומלסטים. שהם לשון הרע ודברים בטלים וגאווה ותולדותיהם. ותעזרנו ברחמיך ה' אלקינו שיהיה כל דבורנו לשמך ולעבודתך, ולא נדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורנו יהיה בתורה ועבודה ויראת שמים. ובפרט מחטא ועוון הגדול מאד שהוא עוון לשון הרע ורכילות שהוא חמור ביותר, תציל אותי וכל עמך בית ישראל שלא יצא מפי לעולם שום דבור רע על שום ישראל שבעולם.

● אלקי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ותצילני מלשון הרע ומאבק לשון הרע ומרכילות ומאבק רכילות מעתה ועד עולם. ותזכני למדת ענוה באמת לאמת, ונפשי כעפר לכל תהיה, ואזכה לידע שפלותי באמת. ותצילני ברחמיך הרבים מן הכעס, שלא אכעוס לעולם על שום דבר, ולא אהיה קפדן כלל, ולא יהא בלבי שום כעס והקפדה בעולם כלל, רק אזכה לדבק במדותיך להיות טוב לכל, ולמקללי נפשי תידום. והצילנו ברחמיך הרבים מן העניות ומן החוסר, ותזמין פרנסתנו קודם שנצטרך להם ברוח ולא בצמצום, בהיתר ולא באיסור, בכבוד ולא

בזויו, בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה, באפן שאוכל לעשות רצונך באמת כל ימי חיי מעתה ועד עולם. (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה ד')

(ספר אבי הנחל א' - מכתב ל"ב)

מלחמה

בי"ה, אור ליום ששי כ"ג אייר, תש"ך.
ידיד לבי הנעים, הגדל וצומח מטפי גן עדן של הצדיק שהוא שורש נשמת משיח, שורש כל מעינות החכמה, שיכול להעלות ולחדש את העולם לטובה, לקשר ולהמשיך את כולם לה' יתברך, אפילו את הרחוקים מאד מאד בתכלית הריוחוק ביותר. חיים ושולם.

אח יקר, אל תפחד. ה' איתך, אצלך, לידך!
הצדיק קורא וצועק אלינו בקול חזק ועמק מאד: אהה אל תתייאשו, היאוש אינו קיים כלל! יש עניין שנתהפך הכל לטובה...

אח יקר ולבבי, הסתכל היטב והתבונן גדל עצם הנס והחסד הנפלא שהפליא עמנו אדון הנפלאות בעת חושך כזה, אשר פקח עינינו לראות נקדת אמת אמתי כזה שאי אפשר להסתירו מדעתנו בשום אופן, וזכינו להיות בחלקו של הצדיק האמת אור החדש הגדול והנורא וכו'.

אף אם המלחמה ארכה וחזקה מאד, וגדל ההתגרות שמתגרין בנו הוא בלי שיעור, ומעשינו הם כמו שהם, עד שירדנו פלאים לעמקי ימים ותהומות, אף-על-פי כן ה' יתברך יגמר את שלו בודאי, וכל אלו ההרורי תשובה שבא לאדם בימי חייו אינו נאבד שום אחד מהם, אף-על-פי שאין זוכין עדיין לתשובה כראוי. ואפילו אם הבעל-דבר מתגבר עליו אחר-כך ביותר ונופל למטה יותר ויותר חס ושולם, אף-על-פי כן כל מה שנתעורר לפעמים באיזה הרהורי תשובה מעט דמעט כחוט השערה אינו נאבד לעולם, וסוף כל סוף יהיה לו תיקון על-ידי זה, על-ידי התקבצות ההרהורי תשובה בכח הצדיק האמת המנהיג הרחמן שמצדיק את כל ישראל ומסתכל רק על הטוב שיש בכל אחד מישראל, ומלקט ומוצא כל הנקודות טובות שיש בכל אחד אפילו כחוט השערה, ועושה מהם כלים וצנורות נפלאים להמשיך השגות אלקות על-ידם לכל אחד אפילו להנפולים והירודים מאד, להאיר גם בהם כי עדיין ה' אתם ואצלם וכו' שזה עיקר תקוותם ותיקונם.

אסיים ואמר שלום מעמק הלב. המשך יבוא. ישראל דב אודסר

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

שיחות

... ברוך השם, השם יתברך עשה לי נסים, שזכיתי להתקרב לרבנו, וזכיתי להבין ולראות ולהרגיש מה שזה יהדות ומה שזה תורה, אבל לא היה לי מי שידריך אותי, לא היה לי את רבנו, לא ידעתי מרבנו. אחר כך כשזכיתי להתקרב, כל ידיעה שאני זכיתי להרגיש האמת, אין כמוהו, כי נתקרבתי לרבנו ונסעתי לירושלים, ובירושלים היא עיר של תלמידי חכמים גאוני גדולים, אבל אנשי שלמינו הם היו שבורים והם היו נכנעים אצלם.. וכל דיבור ששמעתי מאנשי שלמינו, הרגשתי אמת כזה, השם יתברך נתן לי חכמה ושכל, אני ראיתי את רבי נפתלי כהן, הוא איש חכם ומשכיל, והוא היה חכם גדול, והיה בנאי, הוא היה יכול לבנות בתים גדולים, והוא בנה את הבית הכנסת.

אבל בוודאי, קודם כל, רבי ישראל קרדונר, הוא פתח לי כל השערים.

והאיש רב נפתלי, אני שאלתי אותו שאלות, מה לעשות עם היצר הרע? והוא אהב לדבר איתי, הוא ראה את התמימות והאמת שלי, אז הוא אהב אותי מאד, הוא לא היה יכול, היה מרחק גדול, הוא היה כבר זקן, וגם כן אני פשוט, והוא היה בן תורה, והוא דיבר איתי, הוא לא אהב לדבר הרבה, אבל בהדיבורים שלו היה חכמה קדושה, והוא הכניס בי רוח חדש, זה עניין רבנו, הוא הסביר לי מה עניין אמונות כוזביות, עד שזכיתי לידע ולהבין את זה, כי אם לא הייתי מבין, היה לי צרה גדולה, יש בלבי פגם, כן מום, נו, מה עושים? וברוך השם, השם יתברך עזר לי שהדיבורים ששמעתי מאנשי שלומנו בירושלים, היה לי לנחמה ישועה, ישועה ונחמה, והוא האיר בי אור גדול, עד שפטרתי את זה, עד שזכיתי להבין שזה שקר, אבל הייתי שמח בחלקי שזכיתי לאור השם, להודיע, לראות ולהבין ולהשיג שזה שקר וזה אמת, נגד כל העולם, ו"נהפוך הוא"...

128